

Jani Kiiskilä

IHAN HUPUSTA

**Ajatuksia lukemisesta
ja kirjoittamisesta**

KUVITTANUT JUSSI ANTONEN

HELSINGISSÄ KUSTANNUSOSAKE YHTIÖ OTAVA

*Tämän kirjan syntyä ovat tukeneet:
Suomen tietokirjailijat ry.
Jenny ja Antti Wihurin rahasto
Otavan Kirjasäätiö*

© Jani Kiiskilä ja Kustannusosakeyhtiö Otava, 2023

Kuvitus © Jussi Anttonen

Graafinen suunnittelu: Päivi Puustinen

ISBN 978-951-1-45624-7

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2023

Sisällys

Huppu seiskalla 10

Kuka mä oon? 11

Penispiiparit 22

Hahmokitailun finalistit 33

Kummitusjuna eli eka hidas 46

Huppu kasilla 60

Melkein alastomat varpaat 61

Vaikka sä olisit ilmaa 74

Eksyksissä 86

Liian imelää 98

Huppu ysillä 110

Tärkeysjärjestys 111

Soolo ja duetto 126

Isän napa kelluu 137

Tavallinen Timo 150

Kuuntele kirjaan liittyvät haastattelut Otso-sovelluksen kautta.

1. Lataa ilmainen Otso-sovellus sovelluskaupasta.
2. Avaa sovellus ja tunnista kirjan kansi sovelluksen kameralla tai valitse kirja sovelluksen kirjalistasta.
3. Kohdista sovelluksen kamera kirjan sivulle, jossa on kuva haastateltavasta. Pääset kuuntelemaan haastattelun puhelimesi ruudulle ilmestyvästä painikkeesta.
4. Varmista, ettei puhelimesi mute-painike ole päällä, jotta äänet kuuluvat.

Haastatteluihin pääset näiltä sivuilta:

- Evelina, muusikko 20
- Pyhimys, rap-artisti 30
- Koomikko Juho Nummela Justimuksesta 44
- Mikael Gabriel, rap-artisti 58
- Sasu Salin, koripalloilija 72
- Sita Salminen, kirjailija ja sisällöntuottaja 84
- Mona Bling, vaikuttaja ja kirjailija 96
- Kashmeera Lokuge, sisällöntuottaja ja kirjailija 124
- Herbalisti, tubettaja ja viihdetaitelija 148

Moi!

Mä oon Huppu.

Tän kirjan tarinoissa kerrotaan monista jutuista, jotka tapahtui mulle yläkoulussa ekaa kertaa. Niissä kerrotaan myös, miten mä ensin inhosin lukemista ja miten mä sitten opin pitämään siitä. Lopulta aloin tykätä jopa kirjoittamisesta. Kirjan sivuilla on myös ideoita ja joitain harjoituksia, miten sä voit kokeilla kirjoittamista tai oppia siitä lisää. Harjoitukset ei oo vaikeita, ainakaan kaikki.

Lisäksi Laura Friman on haastatellut tähän kirjaan yhdeksää kiinnostavaa henkilöä. Ne kertovat omasta suhteestaan kirjoittamiseen ja lukemiseen. Haastattelut sä löydät kuunneltavaksi edellisen sivun ohjeiden avulla.

Eipä sitten muuta kuin luku-, kuuntelu- ja kirjoitusiloa!

HUPPU

seiskalla

Kuka mä oon?

Mä istun luokan takana huppu päässä, keikun tuolilla ja piirrän huolella meidän luokan kauneinta tyyppiä.

On elokuun loppu ja seiskaluokan kolmas kouluviikko. Vetäisen huppuani otsalle ja kyyristyn pulpetin kannen päälle. Puhelin on jo opettajalla, joka yrittää saada mut kirjoittamaan jotain ihme esseetä.

- Kaikki loppuu aikanaan, äikäntunti ei milloinkaan, sanon itsekseni, mutta vahingossa niin kuuluvasti, että opetkin sen kuulee.

- Huppu, voitko olla edes hiljaa? se huokaa. - Mä laitan merkinnän seuraavasta.

Opettajan pyyntö on enemmänkin turhautunut toteamus kuin aito kysymys. Huppu-nimen se on onneksi ottanut käyttöön heti, niin kuin kaikki muutkin, jopa mummo. Vain isä kutsuu mua Timoksi. Mä voin olla Timo sitten kun mä oon ihan tavallinen Timo enkä vain muistutus legendaarisesta jääkiekkokaimastani.

Vilkaisen etupenkkiä. Siellä istuu Cola. Se muutti kesällä

meidän naapuriin. Cola on melkein päätä pidempi kuin mä, ja on vaikea uskoa, että se on vasta seiskalla. Tänään Colan vartaloa korostaa mustat leggarit ja oranssi paita. Se pelaa lentopalloa. Pitkissä ripsissä on tänäänkin vain hennosti väriä. Sen huulet kiiltää.

Mä olen vilkuillut Colaa meidän pihasta, mutta en ole koskaan puhunut sille. Mun veli Jarska on. Se on ysillä ja pelaa lätkää. Sillä on kaikkea, sixpack ja viritetty mopo.

Cola vilkaisee mua. Se nousee ylös ja lähtee tulemaan kohti luokan takaosaa. Laitan piirustuksen äikänvihon alle ja katson viileästi ikkunasta ulos. Muu luokka kääntää päänsä kohti Colaa. Jotkut seuraa tarkasti sen liikkeitä, mutta osa luokan suosituimmista tyypeistä vain muljauttelee silmiään tekoriipsillä jatkettujen räpsyttimiensä alta.

Mä oon tehnyt lukuisia havaintoja Colasta. Mä yritän lokerikoilla kulkea aina mahdollisimman läheltä sitä. Auki olevat, juuri pestyt ja vielä vähän kosteat hiukset tuoksuvat erilaiselta kuin nutturalle sidotut. Aamuisin dödö tuoksuu voimakkaammalta kuin iltapäivällä. Se pukee treeneihin toisenlaiset vaatteet kuin kouluun. Legginsejä sillä on vain mustia, ja lenkkarit on aina kirkkaat.

- Mihinkäs sä menet? opettaja kysyy Colalta.

- Ihan vaan käyn täällä, se vastaa ja nyökkää käsienpesupaikkaan päin. - Hakemassa paperia. Ei oo nenäliinaa.

Mun sydän pysähtyy useiksi sekunneiksi kun tajuan, että paperitelineen vieressä olen myös *mä*. Olen just piirtänyt Colan pikkuiset hymykuopat mun luonnokseen, ja nyt ne kuopat ovat lähestymässä mua. Ne on jo kahden pulpetin päässä ihka elävinä.